



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 4. Fortunæ remedium est, mala sua non putare maiora esse malis
aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

Et casuum varietas, quid doceat? 55

& fictam hanc Deam sciat globo insistere; aut rotæ instar volui. Sie composito, ait Sapientis ille, nihil accidet. Sic autem componetur, si, quid humanarum rerum varietas possit, cogitauerit ante, quam senserit: si & liberos, & coniugem, & patrimonium sic habuerit, tanquam non utiq; semper habiturus, & tanquam non futurus, ob hoc, miserius, si habere desierit. Calamitosus est animus futuri anxius, & ante miseras miser, qui solitus est, ut ea, quibus delectatur, ad extremum usq; permaneant. Nullo enim tempore conquiescit, & expectatione futuri, praesentia, quibus frui poterat, amittet. In aequo est autem dolor amissione rei, & timor amittenda.

§. IV.

Fortuna remedium est, mala sua non putare maiora esse malis aliorum.

At mala contingunt, & saepe, quæ omnium sunt molestissima? Iterum hic errant homines, qui plane sua maxime aestimant, & ibi, quod dicitur, ubi dolent, manum habent. Nam sicut inuidorum oculis

Uberior seges est alienis semper in agris,
Vicinumq; pecus grandius uber habet,
ita vicissim mala nostra, mala maxima putamus: & quocunq; corporis membro vltius

D 3 eus

lib. 10
cp. 98.

54 Cap. I. Fortunæ instabilitas,

cus hæret, putamus esse loco incommodissimo. Quia hominem cæcus amor sui non sinit rectè iudicare. Solon, qui *neminem*, dum adhuc viueret, beatum dici debere arbitrabatur; quod ad ultimum usq[ue] fati diem anticipit fortunæ subiecti essemus: idem aiebat, si in unum locum cuncti mala sua contulissent, futurum, ut propria deportare domum, quam ex communi misericordiarum aceruo portionem suam ferre mallent. *Quo colligebat, non oportere nos, quæ fortuitò patimur, præcipue & intolerabilis amaritudinis iudicare.* Optimum ergo doloris remedium est, maiores aliorum dolores expendere; morbum cum morbo; paupertatem suam cum paupertate aliorum comparare: denique seriò cogitare, quid, qui in inferno cruciantur, sustineant. Quid, miser, quiritaris? forsitan hic dolor tuus tibi est, loco æternorum suppliciorum? Nimis felices vereri debent, ne de illis dicatur: *recepérunt mercedem suam, in vita sua.*

§. V.

Sapientum est, omnem Mundifelicitatem suspectam habere.

Thom. de
Kemp.
lib. 3. de

Vnde, qui prudenti iudicio calculum subduxerunt, *Fortunam*, quæcunq[ue] ea demum esset, magis timuerunt blandientem, quam saui-